

Sedda ep olnud mul. Kuida ööldud, Juhhan olli mo esimenne poeg ja Liso mo esimenne tüttar; Juhhan on nüüd 51 ja Liso 49 aastat wana; seal nad praego istuwad. Ollime wannemad sel ajal isse ka alles üsna nored innimesed ja ei teadnud paljo; agga nende esimeste laste kallal olleme sure hõlega sedda püüdnud tehha, mis ommast wannemist — Jummal andko neile head hingamist! — ollime näinud, ja neid õiglaseks ja jummalakartlikuks innimeseks kaswatada. Õiget hoolt, kannatust, wäsimatta juhhatust ja Jummalatallumist on seal jures wägga tarwis, agga sedda ei mõista ma teile sellelada. Jummalatallum ja sõnna on wannemate ennest keige parrem koolmeister. Kus ollid meil kaswatamise-ramatud? Meie ei teadnud muud tehha, kui mis piiblist leidsime ja omma wannematest teadsime, ja sest olli küllalt. Mo Juhhan ja Liso — egga ma neid kiitma ei hakka — on aitumma Jummalatallum! ka innimeseks sanud ja pärrast teiste lastele määrgiks ja juhheks olnud. Hirno

ja armo peab ollema, agga mõllemaid õige mõedo järrele. Meie polle omma lapsi ial puuks egga kiwiks, agga ka mitte mädada munnaks pidanud. Kässi palwel kokkopanema ja töö jures rutto ligutama, sedda olleme neid warra harjutanud. Wõibimatta sõnna kuulma, keige innimeste wasto lahked ja au-paklikud ollema, sedda olleme norest sadik kindlaste nende käest nõudnud. Olli karristamist tarwis, siin olleme lastele hõlega püüdnud tunda anda, et keif karristus parrandust peab saatma. Keige kääsumisse ja sõimamisse eest olleme püüdnud kaugele hoida, mis alati kahjo toob. Keige kibbedama karristusse al peab laps tundma, et issa ja emma armastus tedda nuhtleb. Keif wiggad, mis nuhheldud ja selja tagga, neid ei pea enam meile tulletama. Iggaõnne asjas püüdsime neile meletulletada: olgo sured ehk pissufesed asjad: keif, mis teie tahhate, et teised teile peaksid teggema, sedda tehke teie neile.“ Lapsed on — Jummal anna mulle andeks ütelda — keifis asjus nago pärris ahwid: